

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Zaratoniensi, & Decano Thebano, & Cantori Davaliensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatinus ipsi juxta formam Ecclesiæ beneficium absolutionis impendas, & injungas eidem ut mandatis venerabilis fratris nostri Ebredunensis Archiepiscopi ac dictorum Vticensis & Regensis Episcoporum, quibus super hoc dirigimus scripta nostra, humiliter pareat quæ super prædictis ei duxerint facienda. Datum ut in alia per totum.

*CAPITVLO SANCTÆ SOPHIÆ,
ac universis Prælatiſ conventualium Eccleſiarum Constantinopolitanarum.*

Ep. 97.
De electione
Patriarchæ C
Constantinopolitani.

Per litteras vestras, filij Prælati, nostro nuper apostolatu referastis quòd bonæ memoriæ Thoma Patriarcha Constantinopolitano apud Thessalonicam extrema ægritudine laborante, vos, ne circa Patriarchæ substituendi electionem vobis præjudicium fieret metuentes, in Ecclesia sanctæ Sophiæ, Decano & Canonicis ejusdem præsentibus, nostræ constitutionis authenticum, quod super forma electionis in Constantinopolitana Ecclesia celebrandæ à nobis dudum obtentum fuerat, perlegistis, sed cum propter quorundam Canonicorum absentiam certum recipere nequiveritis tunc responsum, auctoritate studuistis apostolica prohibere ne super electione in vestrum præjudicium sive contra mandati nostri tenorem aliquid fieret; ad sedem apostolicam appellantes, cumque die tertia pro recipiendo responso, prout conductum fuerat, venissetis, multitudinem Venetorum in eandem Ecclesia invenistis tam in stallis quam circa altare irreverenter armatam, & eis qui electioni se Venetorum opponerent, membrorum truncationem ac mortem non absque multis clamoribus intentantem. Vobis autem expectantibus deforis, quædam Venetorum Canonicorum pars profiliens subito de conclavi, ubi fuerant obserati, nonnullis ex Canonicis aliis recedentibus à consilio eorundem, Decanum ejusdem Ecclesiæ nominavit. Quod vos extrinsecus positi sentientes, electioni hujusmodi studuistis contradicere juxta posse, in crastino appellationem prius ad nos interpositam coram Constantinopolitani cleri multitudine innovando. Postmodum verò tres personas, videlicet venerabilem fratrem nostrum Cremonensem Episcopum & dilectos filios Petrum tituli sancti Marcelli Presbyterum Cardinalem & magistrum Robertum de Corzon Canonicum Parisiensem, unanimiter nominantes, eisdem

à sede apostolica postulastis ut earum aliqua juxta nostræ voluntatis arbitrium præficeretur Ecclesiæ memorata. Cum autem nuper utriusque partis procuratoribus propter hoc ad sedem apostolicam constitutis super electione ac postulationibus memoratis inquisissemus plenius veritatem, licet ex parte vestra, filij Capitulum, propositum fuerit quòd prius quam statutum apostolicum vobis ostensum aut aliqua prohibitio facta fuerit, tractatus habitus fuerat super prædicti electione Decani, quæ nondum extiterat publicata, quia nobis constitit evidenter electionem ipsam à vobis, filij Capitulum, post statutum apostolicum vobis ostensum & appellationem ad nos legitime interpositam, quibusdam exclusis atque contemptis qui volebant & debebant pariter interesse, minus canonicè celebratam, ut de ceteris quæ tam contra electionis processum quam contra personam electi fuere proposita taceatur, & ad postulationes præfatas à vobis, filij Prælati, inconsultè processum, tam illam quam istas de fratrum nostrorum consilio duximus reprobandas, devotioni vestræ per apostolica scripta districtè præcipiendo mandantes quatinus omni vitio similitatis expulso, tam loco quam voto convenientes in unum, & sancti Spiritus gratia invocata, talem vobis personam eligatis canonicè in pastorem quæ scientia, vita, & fama præpollens, tanto congruat oneri & honori, ut vestris parcatis laboribus & expensis, & apostolicum vobis favorem ex hoc valeatis plenius comparare; pro certo scientes quia si vel persona non esset idonea vel forma canonica, nos defectum vestrum auctoritate apostolica suppleremus. Datum Laterani Non. Augusti, anno quatuordecimo.

*EPISCOPO ZARATONIENSI,
& Decano Thebano, & Cantori
Davalienſi.*

Dilecti filij Decanus & Capitulum Neopatreſis Ecclesiæ nobis denuntiando monstrarunt quòd venerabilis frater noster . . eorum Archiepiscopus antequam ad dignitatis apicem ascendisset, licet esset in sacerdotali officio constitutus, comam tamen nutriens, contra Latinos in Græcorum auxilium cum Arguro quondam Corinthi Domino tanquam laicus pariter arma sumpsit, & circa eundem in Militis officio per annum & amplius serviens, nonnullos Latinos dicitur occidisse, Verum cum postmodum per electionem quo-

Ep. 98.
Delegat inquisitionem contra Episcopum Neopatreſem.

rundam Canonicorum, qui ejusdem flagitia penitus ignorabant, adeptus fuit regimen Ecclesie memoratae, abjecta penè penitus modestia pastorali, neglexit prorsus consulere famam suam; sed ipsam potius evacuans vivendo perversè, contemnit tamquam hæreticus celebrare ac audire divina, nec, ut tenetur, per seipsum horas canonicas Deo reddit, nec coram eo ipsas facit per ministros Ecclesie decantari, bona ipsius Ecclesie dilapidans enormiter pro sua voluntatis arbitrio & devastans. Præter hæc autem, cum in præsentia bonæ memoriæ Thomæ Constantinopolitani Patriarchæ præstitisset astantibus pluribus corporaliter juramentum quod tam possessionem quam proventuum ipsius Ecclesie portionem, per eundem Patriarcham sententialiter adjudicatam eidem, ipsos permitteret pacificè possidere, nec super ea eisdem aliquatenus molestarer, ipse suis perverfitatibus volens iniquitatum cumulum aggregare, dicto Patriarcha carnis debitum exolvente, præfatos Canonicos eadem portione auctoritate propria spoliavit, contra juramentum proprium temerè veniendo. Insuper etiam idem Archiepiscopus quendam monachum in habitu monachali & quendam alium sacerdotem, quem ad presbyteratus officium fecerat promoveri, & tres alios laicos homines Ecclesie supradictæ per quosdam servientes suos suspendio iussit tradi, funem qua iidem exiterunt suspensi eidem servientibus manu propria tribuendo, & ipsos compellendo ad hoc flagitium in salutis suæ dampnum & scandalum plurimorum. Vnde nobis dicti Canonici humiliter supplicarunt ut ad excessus hujusmodi corrigendos manus nostras apponere dignemur. Nolentes igitur hæc, si vera sunt, conniventibus oculis pertransire, qui nedum arbores extirpare inutiles, verum etiam plantare fructiferas in dominico agro tenemur, discretionem vestram per apostolica scripta mandamus quatinus inquiratis super præmissis diligentissimè veritatem, & quæ inveneritis fideliter redigentes in scriptis, ea nobis sub sigillis vestris transmittatis inclusa; ut per vestram relationem instructi, securius in his procedere valeamus. Quod si non omnes &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero &c. Datum apud Cripam ferratam xii. Kal. Septembris, pontificatus nostri anno quartodecimo.

ABBATI ET CONVENTUI
de Flore.

Inter vos & monachos Curacenses super Ecclesia Calabromaria, quam ipsi cum suis pertinentiis ad suum monasterium de jure spectare dicebant & à vobis minuscè detineri, diu est quæstio agitata, sed tandem venerabilibus fratribus Squillacensi & Marturano Episcopis & dilecto filio Abbati Sambucinae de consensu partium à nobis sub hac forma commissa, ut partibus convocatis audirent hinc inde proposita, & usque ad calculum diffinitivæ sententiæ appellatione postposita procedentes, si de partium voluntate existeret, causam ipsam sine debito terminarent, alioquin eandem sufficienter instructam sub sigillis suis nobis transmittere procurarent, præfigentes partibus terminum competentem quo se nostro conspectui præsentarent sententiam recepturam. Partibus igitur in ipsorum præsentia constitutis, proposuerunt Curacenses monachi coram ipsis quod cum ipsi pro notitia mutua & caritate fraterna quam cum Abbate ac monachis Calabromariæ habuerant, eidem Abbati & monachis penuria laborantibus opportuna frequenter subsidia ministrassent, demum eodem Abbate defuncto, yconomus ejusdem & monachi, tum quia eorum monasterium colapsum erat in rebus temporalibus, tum quia ob paucitatem eorum illud per ipsos regi non poterat opportunè, dictum monasterium, quantum eidem licuit, obtulerunt Cellario Curacensi, recipientes ab ipsis postmodum per eorum yconomum tam indumenta, calciamenta, corrigas, quam etiam alia necessaria, præter victum, qui suppetebat eidem monachis competentem. Sed quia id sibi absque Regis consensu, quem asserbant patronum ipsius Ecclesie principalem, ad vendicandum prorsus ipsam Ecclesiam sufficere non credebant, carissimi in Christo filij nostri Frederici Siciliae Regis illustris privilegium per manus venerationis fratris nostri Gualteri de Palearia regni Siciliae Cancellarij super eadem Ecclesia impetrarunt, confirmationem Capituli sanctæ Severinæ, in cujus diocesi dictum monasterium est constructum, super eodem per litteras post obtemperata. Insuper etiam adjecerunt ipsi monachi Curacenses quod Metropolitanus eorum, videlicet Archiepiscopus sanctæ Severinæ, secundo die post consecrationem suam factum præfati Capituli & dictam eisdem Ecclesiam confirmavit, ipsis exinde privilegio

Epist. 11
Confirmat
in Ecclesia
Calabromaria